

INDIA

'Verschrikkelijk de moeite waard'

Liesbeth Steenbergen, bestuurslid sinds 2006, bezocht begin 2012 projecten in vier Indiase deelstaten. Zij was in gezelschap van haar man Joep van der Hart, Joke van Zutphen (coördinator in Nederland) en Fr. Arulanandu o'praem (coördinator in India). Een persoonlijk verslag.

"We hebben veel gereisd, grote afstanden afgelegd en de dagen waren zeer vermoeiend maar zo verschrikkelijk de moeite waard. Overal waar we kwamen, wachtte ons een warm welkom met een bloemenkrans, een omslagdoek, gekleurde stip op het voorhoofd, thee en dansjes van kinderen. Je voelt je enigszins gegeneerd. Zij maken kosten om je te ontvangen terwijl ze zo weinig hebben. Maar als je dat met hen bespreekt beseft je ook dat dit een manier is om hun dankbaarheid te tonen.

We hebben heel veel verschillende projecten bezocht. Zoals scholen (soms met opvangcentra), opvanghuizen en overvolle weeshuizen. Zelfhulpgroepen voor vrouwen met aandacht voor educatie, hygiëne en naaicursussen. Projecten voor medische en sociale hulp aan de allerarmsten. Verder een coöperatie van boeren met ieder een klein stukje grond, simpele huisjes voor de allerarmsten enz. Een confrontatie met mensen die niets hebben, die alles moeten missen terwijl jij ze een beter bestaan toewenst en een leven dat ik een ieder zou gunnen.

Wat mij vooral opviel:

- Grote indruk hebben op mij de projecthouders gemaakt, die letterlijk dag en nacht bezig zijn om de omstandigheden te verbeteren of menswaardiger te maken. We mogen blij zijn met mensen die zichzelf zo wegcijferen voor hun medemens. Diep respect voor wat zij doen en volhouden!!
- Er wordt geen onderscheid gemaakt in geloofsovertuiging. Het enige dat telt, is het bieden van hulp of de kans op een beter leven vanuit een christelijke visie.
- Die mensen zijn zo ongelooflijk dankbaar voor de geboden hulp. Ze leven echt in erbarmelijke omstandigheden en je vraagt je af hoe ze het zouden kunnen redden zonder de hulp die wij met onze stichting bieden.
- Geroerd en trots was ik op de scholen die dankzij de Stichting bestaan. Je ziet elke dag grote groepen jongens en meisjes met de schoolbus, te fiets of te voet naar de school komen. Allemaal in uniform, meisjes met dezelfde kleur strikken in hun haar. Ze zijn vooral gelukkig dat ze onderwijs mogen volgen. In totaal hebben al zo'n 45.000 leerlingen de mogelijkheid gehad te leren via onze Stichting.

- Klassen zijn vaak overvol, zo'n 60 kinderen. Met minimaal drieën op één bankje is heel gewoon. Op één school kan zelfs overnacht worden, onder minimale voorzieningen. De enige ruimte die ze hebben is het matje waar ze op slapen. Zittend op de grond wordt het huiswerk gemaakt, schrijvend.
- Ook veel medische en sociale projecten gezien. Tegen heel beperkte vergoedingen werken verpleegsters en artsen om primaire medische zorg te geven voor mensen die geen geld hebben!

- Vrouwen werken er hard. In huis, op het land, als onderwijzeres of in de bouw als sjouwer. Ze verdienen weinig, maken lange uren en zijn in de besluitvorming over hun omstandigheden afhankelijk van hun man. Op het platteland gelden deze regels nog steeds, onvoorstelbaar voor ons westerlingen. Zo ook het kaste-systeem dat het sociale leven sterk beheerst. Wij hebben mensen ontmoet, de Dalits, die zelfs buiten dit kaste-systeem vallen en daarom in de ogen van velen niet de moeite waard zijn.

- De weeshuizen en opvanghuizen zijn zeer sober. Stapelbedden staan dicht op elkaar waardoor mensen absoluut geen ruimte voor zichzelf hebben. Als je zo je oude dag moet slijten: verschrikkelijk!
- De bewoners van door de Stichting gebouwde huisjes zijn erg blij, maar voor onze begrippen is het zeer minimaal: een of twee kamers, zonder bedden, wel met 'ramen', een open stuk in de muur en de keuken buiten. Maar de mensen slapen veilig en droog! Er is een grote nood aan huisjes als je ziet hoeveel mensen wonen in een erbarmelijke behuizing.

Drie weken India heeft mij nog meer overtuigd van de noodzaak om mensen daar te ondersteunen. De armoede is zo immens groot! Wij kunnen door het beschikbaar stellen van geld veel betekenen in het verbeteren van de toekomst. Ook ben ik blij persoonlijk te hebben geconstateerd dat het door ons ingezamelde geld direct ter beschikking komt aan de projectaanvragers die belangeloos en vanuit christelijke betrokkenheid het leven van de medemens draaglijk proberen te maken."

Liesbeth Steenberg, bestuurslid